

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13700/2025
24.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић, Владиславе Милићевић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., чији је пуномоћник Емил Хркаловић, адвокат из ..., против туженог ББ, из села ..., чији је пуномоћник Исмет Хацић, адвокат из ..., ради стицања у брачној заједници, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2811/22 од 02.11.2022. године, у седници одржаној 24.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2811/22 од 02.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2811/22 од 02.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 523/21 од 18.05.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца по основу стицања у брачној заједници са туженим стекла право на 1/3 новчане противвредности покретних ствари и обавезан тужени да тужилци исплати 5.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев за исплату преко досуђених 5.000 евра до тражених 12.300 евра и 200.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 60.315,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2811/22 од 02.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужилца и првостепена пресуда потврђена, у ставовима другом и трећем изреке.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби чл. 171. став 1. и 180. став 2. Породичног закона, након утврђења да је допринос тужиље у стицању покретних ствари које су предмет спора у породичној заједници са туженим 30% , те да је стекла право на 1/3 њихове новчане противвредности, обавезан је тужени да тужиљи исплати 5.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, док је за веће тражење тужбени захтев одбијен као неоснован.

Имајући у виду да је побијана одлука донета уз адекватну примену одредаба материјалног права, као и да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, по оцени Врховног суда у овој правној ствари не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Ревизијски наводи којима се оспорава оцена доказа и правилно и потпуно утврђено чињенично стање нису посебно разматрани, јер се по изричитој одредби члана 404. став 1. ЗПП посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.08.2021. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 7.300 евра и 200.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП, па је применом члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић